

Významná epocha československých dějin, nazývaná jako Pražské jaro, by nikdy nedosáhla takového rozmachu bez práce novinářů a publicistů. Jednotlivci tak, více než kdy jindy, ovlivnili postoje a smýšlení zbytku populace státu. Většina studií věnovaných úloze médií v letech 1969 až 1989 se zabývá celostátním vývojem nebo jedinou mediální institucí. Existují proto práce zaměřené na normalizaci České televize či Českého rozhlasu, ale chybí zatím souhrnné studie pojednávající o významu regionálních médií a novinářů, byť někteří z nich tiskem vydali své paměti již brzy po pádu režimu. Proto mě tato problematika zajímá.

Předložená studie chronologicky navazuje na bakalářskou práci Bouřlivé události ve východočeských médiích obhájenou v roce 2004 na Katedře historických věd FHS Univerzity Pardubice.